

Dansk Skovforenings svar til

Høring: Kommissionens grøn bog om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030

Skovforeningen er i mail af 6. maj fra Energistyrelsen, blevet bedt om inden d. 24. maj 2013, at komme med eventuelle bemærkninger og betragtninger til Kommissionens grøn bog om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030. Nedenfor er vores generelle bemærkninger til grøn bogens tekst og svar på de spørgsmål vi fandt at have input til.

Generelle bemærkninger

Det er positivt at processen med at få klarlagt de langsigtede politiske mål frem mod 2030 startes nu. Særligt for skovbruget, der er præget af meget lange investeringscykler, er det vigtigt at have en vished og mindre reguleringsmæssig usikkerhed, i et perspektiv som rækker længere end 2020. Ligeledes er det positivt, at der fremhæves, at der i rammerne for 2030 skal præciseres, hvordan man bedst maksimerer synergierne og skaber balance mellem målene for konkurrenceevne, energiforsyningsikkerhed og bæredygtighed. Skovbrugssektoren kan bidrage i forhold til alle tre parametre og det er vigtigt at alle tre parametre tages alvorligt i forhold til de fremtidige politikker, der kommer til at påvirke sektoren.

Under afsnit "3.1. Mål" står, at vedvarende energi kan medføre reduktion af drivhusgasemissioner, så længe kilderne ikke erstatter andre kulstoffattige energikilder. Heri er Skovforeningen enig – vedvarende energikilder skal bruges til udfasning af fossilt energi og ikke til politisk at presse andre vedvarende energikilder ud af markedet.

Endvidere står der i afsnittet (s. 9, l. 4-7) at "I forbindelse med alle mål eller politikker for vedvarende energi skal der tages hensyn til det stadig større evidensgrundlag for teknologiernes bæredygtighed, omkostninger, modenhed og innovationspotentiale". Dette er Skovforeningen fuldt ud enig i. For at dette kan bidrage til evidensbaseret beslutningstagen, må evidensgrundlaget mellem de forskellige teknologier være sammenlignelig. Ved eksempelvis vurderingen af bæredygtighed og effekter på kulstofcyklen, bør der være sammenlignelige data for både biomasseproduktion og vindmøllestrøm-produktion (med eks. en ligeligt retfærdig afgrænsning brugt ved Livscyklusberegninger). Det er også vigtigt at kategorierne for vedvarende energikilder er opdelt finmasket nok til at fange de essentielle forskelle. Eksempelvis er kategorien "biomasse" (og sågar "træ til energi"), ikke finmasket nok til at belyse om denne vedvarende energikilde kan betegnes som bæredygtig eller ej.

I afsnittet "3.3. Fremme af EU-økonomiens konkurrenceevne" bliver effekten af nationale afgifter, skatter og told bragt op. Til dette emne er det vigtigt at bemærke at brugen af sådanne som regulering for national energipolitik, nemt kan få den effekt, at en "vinderteknologi" udvælges fra politisk hold. Skatter og afgifter bør ikke være et sådant redskab til at favorisere blandt fornybarre energiformer. Dette vil kraftigt reducere markedets evne til at fremme omkostningseffektiviteten og give lignende negative effekter fra en forvredet konkurrence.

I afsnit "3.4. Hensyntagen til medlemsstaternes forskellige kapacitet" beskrives hvorfor differentierede mål for de enkelte medlemsstater kan bidrage til større retfærdighed. Der bør tages hensyn til den teknologiske og ressourcemæssige virkelighed som gør sig gældende i den enkelte medlemsstat, som ganske klart er forskelligartet i mellem de enkelte medlemsstater. Differentierede mål kan altså være velbegrundede, men der skal samtidigt være opmærksomhed på, at en differentiering ikke udformes på en måde, som modarbejder udviklingen i lande som får opsat højere mål. En ordning bør således konstrueres sådan, at lande ikke eksporterer energitungt produktion til andre EU lande med lavere målsætninger, og på den måde modarbejde drivkraften bag en omkostningseffektivisering og innovation i landene med de største besparelseskraav.

Spørgsmål og svar

Spg. nr.	Pkt.	Skovforeningens kommentarer
4.1.	-	<p>Der bør ikke (igen) ses fragmenteret på de enkelte kilder til energi, når der tages stilling til spørgsmål angående drivhusgas-neutralitet, bæredygtighed og LULUCF. Det er vigtigt at emnerne behandles fagligt og nuanceret.</p> <p>Der bør tages hensyn til, at særligt bioenergi-området er stærkt forbundet med alt der berører jordbrugserhverv, grønne jobs i SME og arealanvendelse bredt set. Derfor er der også behov for at der er en koordinering med disse områder.</p> <p>Ligeledes bør den teknologiske virkelighed og mål (særligt jo mere konkrete disse bliver) stemme overens. Målene bør ikke tvinge specifikke teknologier igennem, som ikke kan nå at modnes.</p>
4.2.	1	Målene bør være koordinerende rammer for den ønskede udvikling. Hvilket niveau målene bør gælde på, afhænger af hvilket emne det enkelte mål behandler og hvordan målene konstrueres.
	3	I forhold til forbrugere af energi, er det vigtigt at der bibeholdes en fleksibilitet, da det er svært at forudsige hvor de største og billigste fremskridt kan nås. På den anden side, er det også vigtigt at få alle sektorer ind og med i omstillingen. Derfor kan det give mening at sætte visse separate mål. Disse bør for de sektorer, som har svært ved at følge med, baseres på teknologimodning, innovationsrum, erfaringsudveksling o. lign..
	5	Der er behov for at fælles mål koordineres og ikke modarbejder hinanden. Men det må ikke give anledning til en besværliggjort eks. evalueringspraksis.
4.3.	1	Energipolitikken bør ikke isoleres i forhold til andre politikker. Eksempelvis bør EU være påpasselig med et snævert energifokus på LULUCF. Det kan undre at LULUCF-krav udelukkende associeres til bioenergiproduktion, men ikke eks. fremstilling af kage og øl – selvom effekterne er de samme og sidstnævnte (modsat bioenergi) er luksusgoder.
	2	Der bør undlades at vælges en (teknologisk) vinder på forhånd. Derimod bør der sættes rammer for effekter, suppleret med et rum der fremmer innovation og vidensudveksling. Primærproducenterne af biomasse skal tænkes med i forhold til dette, idet størrelsen af fremtidigt udbud af biomasse er afhængig af, at denne gruppe motiveres til at producere mere og under langsigtede hensyn. <p>Der bør ikke sættes for snævre rammer på europæisk plan, da der bør være et nationalt råderum, med plads til hensyn til teknologiniveau og andre passende forhold.</p>
4.4.	1	For producenter af vedvarende energi: en anerkendelse af, at en aktiv anvendelse af landarealer netop bidrager til alt dette. For skovbruget er det essentielt med en langsigtet energipolitik, således at den langsigtede planlægning i erhvervet bliver mulig.
	7	En fremme af metoder til at udnytte eks. biomasse bedre. De energikilder som beror på langsommelige geologiske processer (eks. olie, kul og skiffegas) kan rangeres mod hinanden, men brugen af dem bør minimeres. Investeres i dag i disse energikilder, vil det cementere deres fremtidige position – på bekostning af fornybarre kilder. <p>En mindre afhængighed af import vil imødegås af en diversificeret energiforsyning (både vind, vand, sol, biomasse m.v.).</p> <p>Lave priser bør i stort omfang nås, ved at fremme en konkurrence som sikrer en løbende omkostningsminimering. En sådan minimering bør være til glæde for alle dele af produktkæden (ikke kun de store aktører, men også primærproducent og forbruger).</p>
4.5.	1	Dette bør langt hen ad vejen forsøges løst ved erfaringsudveksling og mellemstatslige projekter. Rammerne bør være vide nok til national tilpasning, men ikke så vide at eks. energiintensiv produktion flytter til områder, der reguleres mindre strikt.
	3	Finansiel støtte bør begrænse sig til forskning og udvikling af teknologier. Energiproduktionen bør baseres på fungerende markedsmekanismer - (punkt)afgifter og tilskud bør generelt ikke anvendes i forhold til dette.

Med venlig hilsen

Darja A. Poleshuk – Forstfuldmægtig – Dansk Skovforening